THE FUNDAMENTALS OF REVIVAL

OR

IS THERE NO BALM IN GILEAD?

BY

REV. WILLIAM FETLER

PASTOR OF THE RIGA SALVATION TEMPLE

WITH AN INTRODUCTION BY

REV. F. B. MEYER, B.A., D.D.

AND FOREWORD BY

MRS. J. M. PAYNTER

SECOND EDITION

THE REVIVAL PRESS

LONDON
43 NEWINGTON BUTTS, S.E. 11

TORONTO
476 LAUDER AVENUE

1930

ATMODAS PAMATPRINCIPI

jeb

VAI NAV VAIRS NEKĀDU ZĀĻU GILEĀDĀ?

Rev. VILJAMS FETLERS
Rīgas Pestīšanas Tempļa draudzes mācītājs

Ar Rev. F.B. MEYER, B.A., D.D. ievadu
un Mrs.J.M.PAYNTER priekšvārdu

THE REVIVAL PRESS
LONDON, 43, Newington Butts, S.E. 11
BROOKLYN, N.Y. 6658, Freshpond Road

1930

ATMODAS PAMATPRINCIPI

jeb

VAI NAV VAIRS NEKĀDU ZĀĻU GILEĀDĀ?

Rev. Viljams Fetlers

Angļu valodas materiālu –

Skanēja un rediģēja: Verners Šteinbergs © – vernersss(a)inbox.lv – 2005.g. janvāris - februāris

Skanēts no grāmatas kopijas. Grāmatas oriģināls atrodams Latvijas Valsts bibliotēkā, Rīgā.

Grāmatas dati Valsts bibliotēkā: $W\frac{2}{13855}$ 3108 Rt 67-55.358

Tulkojums latviešu valodā: DLG, 2013. Versija 2.0, 2026.02. *Citāti -Glika Bībele v.8.2*

SATURS

lpp.

Atmoda – šīs stundas vajadzība, rakstījis Dr. F.B. Meyer ____ 4
Priekšvārds – rakstījis Mrs. J.M. Paynter ____ 4
I nodaļa: Atkrišanas (apostasia) dienas ____ 5
II nodaļa: Vai nav vairs nekādu zāļu Gileādā ____ 6
III nodaļa: Dievs vienmēr ir gatavs nest Atmodu ____ 7
IV nodaļa: Atmodas priekšnoteikumi ____ 8
V nodaļa: Šķēršļi Atmodai ____ 10
VI nodaļa: Debesīs dzimušas Atmodas rezultāti ____ 12
VII nodaļa: Vai tas strādā (darbojās)? ____ 16
VIII nodaļa: Personīga liecība ____ 19
Tas, kuru Kristus ir pārņēmis ____ 21
Cilvēks var nomirt ____ 21

ILUSTRĀCIJAS

lpp.

Atmodas Nams, bijušais kinoteātris ____ 14
Rīgas Pestīšanas Templis ____ 15
Evaņģēlija sludināšana parkā ____ 15
Rīgas Bībeles skolas studenti un pasniedzēji ____ 16
Rīgas Pestīšanas Templa gospelkoris ____ 17
Rīgas Pestīšanas Templa Svētdienas skola ____ 18

„Tai dienā avots būs atvērts ... pret grēkiem un pret nešķīstību. Un tai dienā, saka Tas Kungs Cebaot, Es no zemes izdeldēšu dievekļu vārdus, ka tos vairs nepieminēs; arī (dievekļa) praviešus un nešķīsto garu Es atņemšu no zemes. ” Caharijas 13:1-2

ATMODA – ŠĪS STUNDAS VAJADZĪBA

IEVADS

Rev. F.B. MEYER, B.A., D.D.

Nav pārspīlēti teikt, ka viena šīs stundas kliedzoša vajadzība ir patiesās reliģijas Gara vispārēja Atmoda. Tas, ko Metodistu Atmoda izdarīja priekš 18.gadsimta draudzes, ir steidzami nepieciešams šodienas Draudzei. Reliģijai jātiek izceltai no vienkārši intelektuāla līmeņa Gara sfērā. Dieva elpai vēlreiz ir jāiedveš dzīvība Izkaltušo Kaulu ielejā. Nekad vēl izkaltušās zemes nav dedzīgāk ilgojušās pēc lietusgāzēm kā draudzes, lai arī neapzināti, pēc vēl vieniem Vasarsvētkiem.

Turpmāko lappušu autors vēlas būt uzklausīts šajā jautājumā. Kā norāda noslēdzošās rindkopas, viņš ir vadīts īpaši svarīgā personīgā pieredzē un Atmodas pamatprincipos, kuri, kā mācītājs Fetlers uzsver, jau ir realizējuši to, ko mēs kopumā meklējam. Pat tiem, kuri varētu šaubīties par kādiem punktiem, ir jāatzīst kopējā apgalvojuma skaidro loģiku, ka Draudzei ir jāpazemo sevi Dieva priekšā, jāatmet visu, kas varētu apbēdināt vai traucēt Dievišķo Garu, un par jebkuru cenu jāattīra sevi no visa, kas ir svešs Šķīstumam, Garīgumam, Lēnprātībai un Mīlestībai, kas ir Kristus Ideāla pazīmes.

Nebūs pietiekami izlasīt šo brošūru. Gudrāk un daudz iespējamāk sasniegt vēlamo rezultātu būs tad, ja tā tiks lasīta un apdomāta pa rindkopām, kopā grupās ar tiem, kuri ilgojas pēc vēl vienas Svētā Gara izliešanās. Tad šis mazais mākonītis, kas nav lielāks par cilvēka galvu, varētu vest pie sablīvējumiem debesīs ar lietus mākoņiem.

PRIEKŠVĀRDS

Mrs.J.M.PAYNTER (no Gilfordas)

Kādu laiku es ar īpašu interesi esmu vērojusi to attālo vietu, kurā šī traktāta autors ir strādājis un kur daudzus gadus ir kritis „Uguns”, pēc kura mēs šajā izredzētajā valstī esam tik ļoti ilgojušies un lūguši, bet līdz šim esam lūguši velti.

Kristus Draudze ir pilna ar svētajiem, kuri ilgojas un lūdz pēc varenas Dieva Svētā Gara izliešanās, bet Viņš vēl joprojām "kavējas" Savā ceļā, un tā nav atnākusi. Patiesi, šur un tur, ir bijušas vietas, kurās Svētā Gara Spēka žēlsirdīgā lietusgāze aizdedzina mūsu cerības un palielina mūsu vēlmes. Bet pēc lietus atgriežas mākoņi, un mēs vēl joprojām esam izkaltušajā un izslāpušajā zemē. Šeit mums ir doti divi Likumi kā Atmodas priekšnosacījumi, un mēs darītu labi, tos apdomājot un liekot pie sirds.

Vai mēs esam tik patiesi sevi veltījuši kalpošanai Dievam, ne tikai atstājot visu sev zināmo grēku, bet arī pat tos daudzos kavēkļus un apšaubāmās lietas, kas varētu būt mums vēl pieķērušās?

Atsaucoties uz otro Likumu – tās bēdas un nemiers, kurā mūsu Draudzes strīdi ir mūs iegremdējuši šajā valstī, ir brīdinājuma signāls! Un ja mēs stipri stāvam un paliekam patiesi pret Dieva Vārdu, tad tas varētu kļūt par svētību, atmodinot mūs no vienaldzības pret briesmu un bezpalīdzības apziņu, no kuras vienīgi Dievs var izglābt.

Lai Dievs svētī šo bukletu, ka tas atvērtu acis mūsu Draudžu līderiem, kuri tik nožēlojami mūs ir pievīluši.

Es ceru, ka tas [buklets] būs ļoti izplatīts un to izlasīs garīdznieki, kalpotāji un visu rangu personas, jo tas ir pats svarīgākais, ka tās patiesības, ko tas satur, tiek visur izklāstītas skaidri un pasniegtas dažādu Kristiešu draudžu daļām.

ATMODAS PAMATPRINCIPI
jeb
VAI NAV VAIRS NEKĀDU ZĀĻU GILEĀDĀ?

ATKRIŠANAS DIENAS

„Kāpēc tad šie Jeruzālemes ļaudis atkāpjas bez mitēšanās atkāpdamies? Tie stipri turas pie viltus un liedzās atgriezties. 6Es esmu vērā ņēmis un dzirdējis: tie runā, kas nepareizi; neviena nav, kam būtu žēl savas blēdības, kas sacītu: ko esmu darījis?"

„Un tie dziedina Manas tautas vainu vieglprātīgi un saka: miers! Miers! Kur tomēr miera nav. "

Jeremijas 8:5,6,11

I NODAĻA
ATKRIŠANAS DIENAS

Tās bija briesmīgas atkrišanas dienas, kurās pravietis Jeremija dzīvoja. Atkrišana bija reliģijas atmosfēra. Bībelē ir aprakstīts, ka tautai piemita „ nepakļāvīga un dumpīga sirds". Tomēr tie uzticējās savu reliģisko vadītāju „viltus vārdiem", kuri saka: „Tas ir Tā Kunga nams, Tā Kunga nams." Viņi vēl joprojām bija lepni par to, ka Ābrahāms ir viņu tēvs; savā garīgajā trulumā viņi paļāvās uz ceremoniālu kultu kā uz sava veida labas veiksmes talismanu, kā pasargājuma garantiju sev kā izredzētajai tautai. Bet tas bija šajās dienās, kad Dievs caur Savu pravieti apsūdzēja viņus par nama „kas nes Manu Vārdu" pārvēršanu „par slepkavu bedri". Tajā pašā laikā viņu rabīni un skolotāji demonstrēja savu erudīciju, un priesteri, akli pret nopietno situāciju un gaidāmajām briesmām, centās dziedināt „Manas tautas meitas dziļo brūci, sakot: miers, miers! - kur taču miera nav." Un pravietis attiecībā uz tā laika gudrajiem liecina: „Viņi ir atteikušies no Tā Kunga vārda; KĀDA GUDRĪBA TAD NU VIŅOS IR?"

Visā Bībelē nav tumšāka reliģiskās atkrišanas apraksta kā pirmās desmit nodaļas Jeremijas grāmatā, stiprais vīrs, kurš nespēja valdīt savas asaras. Dedzīgā ilgošanās pēc garīgas atmodas ir pausta šajos vārdos: „Vai tad nav vairs nekādu zāļu Gileādā? Jeb tur nav vairs arī neviena ārsta?"

Tiem, kuriem ir acis redzēt, šodienas garīgais stāvoklis daudzās vietās nav atšķirīgs no iepriekš aprakstītā, lai arī tas ir mūsdienu vidē. Ir tādi, kuri to saprot un kuri dziļi cieš savās dvēselēs par to. „Un Tas Kungs uz viņu sacīja: ej caur pilsētas vidu, caur Jeruzālemes vidu, un apzīmē ar zīmi pie pierēm ļaudis, kas nopūšas un vaid par visām šīm negantībām, kas viņu starpā top darītas." Ir kādi citi mūsu vidū, kuri ir pārsteigti un pat aizkaitināti par mūsu nopūtām, kuri turpina teikt: „Miers, miers." Bet šeit nav miera, jo patiess miers var būt tikai tur, kur ir patiesa taisnība, un taisnība nāk caur taisnošanu, un taisnošana nāk ar grēku piedošanu caur ticību Dieva Jēra, Dieva-Cilvēka Kristus Jēzus izlietajās asinīs.

Šī glābjošā ticība ir Dieva dāvana, un tā nenāk citādi kā vien kopā ar bērnam līdzīgu uzticēšanos Devējam un visai Viņa atklāsmei, kas pausta gan Vecajā, gan Jaunajā Derībā, vēl vairāk- šī glābjošā ticība nāk pēc patiesas atgriešanās Dieva priekšā (Ap.d.20:21). Šai atgriešanās nožēlai jāsastāv no atbrīvošanās no jebkura zināma grēka un riebuma izjušanas un atsacīšanās no visas „Vecās dzīves", un tas rezultējās, ka visas lietas kļūst jaunas: Atdzimšanā un staigāšanā Atjaunotā Dzīvē. Tāda īsumā ir Atmodas Filozofija, kas ir rezultāts tam, kas ir patiess Jaunās Derības Kristietībā. Jebkas cits, kas to nesasniedz, nav patiesa Kristietība; labākajā gadījumā kaut kas no tā varētu būt Jāņa (Kristītāja) māceklība.

VAI NAV VAIRS NEKĀDU ZĀĻU GILEĀDĀ?

"Gaida mieru, bet nav labuma, dziedināšanas laiku, bet redzi, izbailes. "
"Pļauja ir pagājusi, augļu laiks ir beidzies, bet mēs neesam atpestīti. Es esmu satriekts savas tautas posta dēļ, es esmu noskumis, izbailes mani sagrābušas. Vai tad zāļu nav Gileādā? Vai tur nav ārsta? Kāpēc tad manas tautas sērga nav dziedināta?" Jeremijas 8:15,20-22

II NODAĻA
VAI NAV VAIRS NEKĀDU ZĀĻU GILEĀDĀ?

Bez šaubām ir. Vārds par Krustu ne mazākā mērā nav zaudējis savu spēku. "Elijas apmetnis" vēl joprojām dara brīnumus. Mums ir "pārdabiska reliģija".

Tāpat kā pastāv strikti dabas likumi, kas ir jāievēro, pirms dabas parādība var notikt, tikpat arī skaidri un noteikti ir garīgie likumi, kuri ir jāievēro, lai Atmoda varētu notikt. Lai kalpotāji un draudzes iemācās šos likumus un pārņem tos, tad zemē vairs netrūks garīgas atjaunošanās. Šie likumi nav patvaļīgi vai miglaini. To izcelsme ir pašā Dieva būtībā. Tie ir skaidri definēti Svētajos Rakstos. Katrs, kurš vēlas, var tos priekš sevis sameklēt. "Pētījat Rakstus, jo jums... tajos… ir dzīvība."

Bet šie garīgās atmodas likumi ir tādi paši kā jebkuri citi likumi. Ikkatrā dabas likumā vai ķīmijā, vai fizikā ir formula, kura ir jāievēro. Izlaid vienu faktoru, un tu palaidīsi garām rezultātu. Neviena saprātīga persona negaidīs dabas parādības rezultātu, ja viņš nebūs stingri ievērojis nepieciešamo faktoru kārtību un skaitu. Tāpēc tas ir liels pārsteigums, ka reliģiskas atmodas jautājumā daudzi par neapzinās, ka pastāv kādi likumi priekš atmodām, kamēr citiem, kuri tajā ir nedaudz vairāk iesaistīti, ir viedoklis, ka tam nav nozīme, kā kurš meklē atmodas. Ir tādi, kuri vienmēr lūdz pēc "uguns", bet tā nekad nenāk. Tad viņi gadiem gaida, bet nekad nav atbildes. Varbūt, kad daži no viņiem ir attāli radinieki Baala praviešiem Karmela kalnā, kuru dievs bija "devies ceļojumā vai aizmidzis". Bet fakts ir tāds, ka patiesais, dzīvais Dievs atbild Saviem patiesajiem kalpiem ar uguni.

Ir arī vēl citi, kuri gribētu nedaudz kaulēties ar Dievu attiecībā uz nosacījumiem, lai sasniegtu atmodu. Viņi būtu priecīgi to dabūt, bet nedaudz lētāk. Viņi nav gatavi izpildīt visus nosacījumus. Kāds varētu brīnīties, kāpēc šie paši cilvēki, izglītoti un gudri, nepiemērot tādu pašu metodi attiecībā uz vienu no Dieva kalpiem – tas ir Dabu. Viņi varētu mēģināt radīt savās laboratorijās ūdeni tikai no skābekļa, neizmantojot ūdeņradi. Kāds varētu censties klausīties radio, nenoregulējot vajadzīgo viļņa garumu. Visi zina, ka tas būtu bezjēdzīgi pūlēties piespiest Dabu pielāgoties viņu modificētajām vēlmēm. Ja viņi gribēs iegūt sev kādus no Dabas brīnumiem vai svētībām, viņiem būs pilnīgā paklausībā jāpakļaujas Dabas likumiem un raksturam. Un tas ir tieši tas, kas cilvēkam ir jāiemācās par Atmodām, un faktiski tas attiecas uz jebkuru Dieva svētību. *"Un mēs esam Viņa liecinieki šinīs lietās, un arī Svētais Gars, ko Dievs tiem devis, kas Viņam paklausa."* (Ap.d. 5:32)

DIEVS VIENMĒR IR GATAVS NEST ATMODU

"Piesauc Mani, tad Es tev atbildēšu un tev darīšu zināmas lielas un brīnišķīgas lietas, ko tu nezini. Redzi, Es to sasiešu un dziedināšu, un tos darīšu veselus, un tiem parādīšu pilnīgu un pastāvīgu laimi. Jeremijas 33:3,6

III NODAĻA
DIEVS VIENMĒR IR GATAVS NEST ATMODU

Ja Dievs negribētu to darīt, tad Viņš atšķirtos Savā raksturā no tā, kā Viņš Sevi ir atklājis Bībelē. Tas Dievs, kurš nevēlas netaisnā nāvi, noteikti vēlas viņa pestīšanu.

Daži cilvēki iedomājas, ka atmoda ir kaut kas tik nenoteikts, ka neviens nezina, kad tā nāk, un neviens nevar pateikt, kad tā aiziet. Viņi domā, ka tā ir īpaša Dieva darbība, kas notiek ik pa laikam, iespējams, reizi piecdesmit gados vai līdzīgi. Es nevaru iedomāties, ka Bībeles Dievs varētu tā rīkoties. Grūtība šeit, kādu cilvēku prātos, rodas no tā fakta, ka lielākajai daļai cilvēku ir diezgan kļūdains priekšstats par to, kas atmoda patiesībā ir. Viņi domā, ka tas ir kaut kas "ekstrā" (papildus) normālai kristietībai; Tāpat kā daudzi citi uzskata, ka pilnīgi padoties (nodoties) Tam Kungam un būt piepildītam ar Svēto Garu, vai (kā daži to izteiktu) būt sistam krustā līdz ar Kungu un būt augšāmceltam kopā ar Viņu augšāmcelšanās dzīvībā, (tas ir) kā viņi to sauktu, ir dziļāka vai augstāka kristieša dzīve. Tas rosina domāt, ka var pastāvēt normāla kristieša dzīve atsevišķi no šīs pilnīgās pakļaušanās un piepildīšanās ar Garu; un šis kļūdainā ideja ir atbildīga par faktu, ka zemē nav vispārēja kristīgās pieredzes līmeņa celšanās. Bet ja mēs salīdzinām savus viedokļus ar Rakstiem, tad mēs atradīsim, ka būt sistam krustā līdz ar Kungu un būt augšāmceltam kopā ar Viņu, būt pilnīgā padevībā un piepildītam ar Svēto Garu ir, kā Raksti to atzīst, vienīgā normālā kristīgā pieredze. Jau iesākumā Kristus Pats noliedz to, ka kāds var būt Viņa patiess māceklis, ja viņš nav gatavs atstāt visu, kas viņam ir, un nest savu krustu kopā ar Kristu uz Golgātu, lai tur tiktu sists krustā kopā ar To Kungu. (Lūkas 14:27,33)

Tādā pašā veidā, cik pārsteigts ir Apustulis Pāvils, kad viņš Efezā atrod kādus mācekļus, kuri ir nožēlojuši savus pagātnes grēkus, un ir kristīti, bet kuri nav nožēlojuši viņu GRĒKU, Veco Ādamu, un nav to nodevuši krustā sišanai un aprakšanai Kristus nāvē. Kā redzams, viņi arī neizjuta prieku Augšāmceltās dzīves uzvarās.

Tātad jebkas, kas neatbilst šiem pamatprincipiem nokļūst zem normālas kristieša pieredzes līmeņa. Tā nav veselība, tā ir slimība. Tādi cilvēki nav piemēroti darbam, bet slimnīcai. "Palieciet … līdz kamēr tiksit apģērbti ar spēku no augšienes." Neatmodināta draudze dzīvo zem normāla garīgās veselības stāvokļa. Atmodināta draudze ir veselīga draudze. Tā kā ikkatrā patiesā atmodā dvēseles atdzimst no augšienes, tad patiesi atmodināta draudze būs dvēseļu ieguvēju draudze. Un otrādi, katra dvēseļu glābēju draudze ir atmodināta draudze.

Nav tādi vecāki, kuri būtu apmierināti vai laimīgi par to, ka viņu bērni ir slimi. Patiesi, tas būtu pārsteidzoši vaicāt tēvam par viņa bērnu veselības stāvokli un saņemt atbildi: "O, nekas īpašs, mani bērni ir veseli vienu nedēļu gadā, bet pārējo 51 nedēļu viņi guļ slimi gultā, bet – viss kārtībā. Nākamgad viņi atkal vienu nedēļu būs uz kājām." Tāds tēvs, iespējams, būtu piemērotāks trako namam, nevis bērnu uzraudzīšanai ģimenē. Un tomēr, tas ir tieši tas, kā daudzi iedomājas Dievu rīkojamies. Viņi uzveļ vainu par atmodas neesamību savam Debesu Tēvam, it kā Dievs būtu apmierināts, ka Viņa Draudze nav atmodināta piecdesmit gadus vai līdzīgi, tad Viņš sūtītu žēlsirdīgu visitāciju, un tad atkal pilnībā aizmirstu par to uz piecdesmit gadiem. Es to rakstu tik noteikti, lai parādītu to pilnīgo neiespējamību iedomāties, ka Dievs varētu rīkoties šādā veidā un ka Viņam var tikt uzlikta atbildība par atmodu neesamību vai trūkumu. Vaina ir jāmeklē pavisam citā vietā. Atmodas nākšana un iešana ir atkarīga no konkrētas pašu kristiešu attieksmes; un šī lieta, skaidri definēta un saprasta, var radīt milzīgas, garīgas izmaiņas daudzās dzīvēs un daudzās vietās visapkārt pasaulei. "Lūdziet tad nu no Tā Kunga vēlīno un agrīno lietu, un Tas Kungs sabiezinās mākoņus un dos lietus papilnam visiem augiem laukā." Atmodini Savu darbu, ak, Kungs!

ATMODAS PRIEKŠNOTEIKUMI

"Tāpēc nožēlojiet grēkus un atgriežaties, ka jūsu grēki top izdeldēti, lai atspirgšanas laiki nāk no Tā Kunga vaiga" Ap.d.3:19

"Ak, pacietīgās acis, kas lūkojas uz mērķi,
Ak, Glābējs grēcinieka dvēselei
Ak, Arājs, kas dziļi liek arkla lemesi
Un atmodina manu guļošo dvēseli no miega." "Mūžīgā žēlastība"

IV NODAĻA
ATMODAS PRIEKŠNOTEIKUMI

Patiesa garīga atmoda ir konkrētu priekšnoteikumu, kuri ir izklāstīti Dieva Vārdā, izpildīšanas un veikšanas dabisks rezultāts; tieši tāpat kā elektriķis, rīkojoties savā darbā, dara šo, kā pirmo, tad to, kā otro utt., un tad – vienkārši pagriž slēdzi un dabiskais rezultāts ir Gaisma. Tādejādi pieņemot, ka Dieva atmodu nosacījumi tiek pareizi izpildīti, punkts pēc punkta, ar stingrāko zinātnisko precizitāti, tad tāpat kā tas notiek elektriskajā lampā, kad tā tiek ieslēgta, tad šeit būs Garīgā Gaisma un Dzīvība namā.

Pirmā prasība, lai Svētai Gars strādātu mūsu personīgajās sirdīs un mūsu draudzēs, ir, ka mēs ar visu sirdi un patiesi pieņemam paklausības attieksmi pret Dievu un pret visu Viņa Vārdu. Ir neiespējami tikt atgrieztam uz kāda cita pamata.

Lai neviens nesāk lūgt par Atmodu, kurš nespēj vispirms godīgi un patiesi atdzīt šo pamata priekšnoteikumu. Bet, to izpildot, viņš ir ceļā uz "svētības lietiem".

"Vai nezināt, ka jūs tam esat kalpi, kam padodaties par kalpiem uz paklausību, paklausīdami, vai grēkam uz nāvi, vai paklausībai uz taisnību? Bet gods Dievam, ka jūs, kas bijuši grēka kalpi, no sirds dziļuma esat palikuši paklausīgi tai mācības priekšzīmei, uz ko esat nodoti, ." (Rom. 6:16,17)

Pašai pirmajai jebkura cilvēka paklausības darbībai Dievam ir jābūt balstītai nožēlā un katra zināmā grēka salaušanā. Tas sevī ietver arī (tikai) apšaubāmās lietas. "Viss, kas nenāk no ticības, ir grēks." Tas ietver draudzību ar pasauli. "Pasaules draudzība ir Dieva ienaidība."

Grēka atmešana nozīmē atmest jebkuru "sliktu" ieradumu, jebkuru dzīves veidu un paradumu, kas liek To Kungu negodā. Tas nozīmē pārtraukt gūt patiku pasaulīgos draugos un biedros. *"Nepieviļaties! Ļaunas sabiedrības samaitā labus tikumus."* (1.kor. 15:33) Tas nozīmē atvadīšanos no neatgriezta mīļotā, no neticīga biznesa partnera. *"Nevelciet svešu jūgu ar neticīgiem, jo kāda daļa ir taisnībai ar netaisnību? Kāda biedrība ir gaismai ar tumsu? ... Jeb kāda daļa ir ticīgam ar neticīgu?"* (2.kor. 6:14,15)

Turklāt paklausība Dievam nozīmēs arī atdalīšanos no jebkādām slepenām biedrībām vai brālībām kā nesavienojamu ar Atdalīšanas (svētuma) un Gaismas Dieva sadraudzību. *"Dievs ir gaisma un iekš Viņa nav nekādas tumsas. Ja mēs sakām, ka mums ir sadraudzība ar Viņu, un ja tumsā staigājam, tad melojam un nedarām patiesību. "* (1.Jāņa 1:5,6) "Bet visas lietas, kad tās no gaismas top norātas nāk gaismā: jo kas nāk gaismā, ir gaisma." (Efez. 5:13) Tas Kungs saka: *"Tāpēc izejiet no viņu vidus un atšķiraties un neaiztiekat neko, kas ir nešķīsts; tad Es jūs gribu pieņemt."* (2.kor. 6:17)

Viss iepriekš minētais ir svarīgs ne tikai individuālam ticīgajam, bet arī visai draudzei, kurai jātiek iepriecinātai ar patiesas atmodas svētību. Visai draudzei jeb kristiešu kopienai ir jābūt gatavai nepaciest tās lietas, kas nav paciešamas Dievam.

Īpaši jāizceļ arī tas, ka šī laika ārkārtējā morāles izlaidībā, paklausība Dievam pieprasīs šķīstumu gan neprecēto dzīvēs, gan arī ģimenes attiecībās. Neuzticības un šķiršanās gars, realizēts vai vēl neparādījies, tiks stingri tiesāts un padzīts, bet gara, dvēseles un miesas šķīstums tiks izkopts. Briesmīgais dzimstības ierobežošanas grēks, kuru tik ļoti ienīst Dievs, tiks rūpīgi novērsts.

"Tāpēc, brāļi, es jūs lūdzu caur Dieva apžēlošanām, ka jūs savas miesas nodotu par dzīvu, svētu un Dievam patīkamu upuri; tā lai ir jūsu saprātīgā Dieva kalpošana. Un nepaliekat šai pasaulei līdzīgi, bet pārvēršaties, savā prātā atjaunodamies, ka jūs varat pārbaudīt, kas ir labais, un patīkamais, un pilnīgais Dieva prāts." (Rom. 12:1,2)

"Un neņemiet daļas pie neauglīgiem tumsas darbiem, bet jo vairāk tos arī norājiet." (Efez. 5:11)

Īsumā, visu apkopojot, nedrīkst būt neviena apzināta grēka vai kādas šaubīgas lietas mūsu dzīvēs, ja mēs vēlamies, lai Dievs valda mūsu sirdīs un lai Viņa svētība dus pār mūsu darbu. "Ja mēs staigājam gaismā" – nevis kā mūsu mācītājs vai māte, vai labākā persona, kuru mēs zinām, bet "kā Viņš ir gaismā": šim ir jābūt mūsu vienīgajam, patiesajam standartam – *"Svētīgi sirdsšķīstie, jo tie Dievu redzēs"* (Mat. 5:8)

"Un tā mēs zinām, ka Viņu esam atzinuši, ja Viņa baušļus turam. Kas saka: es Viņu pazīstu, un netur Viņa baušļus, tas ir melkulis, un patiesības nav tādā. Bet ja kas tur Viņa vārdu, tajā patiesi Dieva mīlestība ir pilnīga; No tā mēs zinām, ka esam Viņā. Kas saka, ka paliek Viņā, tam pienākas pašam arīdzan tāpat staigāt, kā Viņš ir staigājis." (1.Jāņa 2:3-6) *"Mīļie, ja mūsu sirds mūs nepazudina, tad mums ir drošība pie Dieva. Un ko vien mēs lūdzam, to no Viņa dabūjam, jo mēs turam Viņa baušļus un darām, kas Viņa priekšā ir patīkams."* (1.Jāņa 3:21,22)

Visai vecajai dzīvei jābūt nodotai Krustam, lai Kristus dzīvība varētu parādīties mūsos. Jo Svētais Gars cilvēku dzīvēs atsaucas tikai uz Kristus Krustu. *"Jo ja mēs esam dēstīti līdzīgā nāvē ar Viņu, tad arī augšāmcelšanā Viņam būsim līdzīgi"* (Rom. 6:5)

Bet Bībeliskā atsacīšanās no grēka nozīmē daudz vairāk nekā tikai to. Tas nozīmē pilnīgu izmaiņu savos priekšstatos, uzskatos un dzīves mērķos. Līdz kamēr tu atgriezies, tu gāji savu ceļu – tu izvēlējies savus biedrus, tu izlēmi, kādi būs tavi dzīves mērķi. Bet tagad tu esi "dārgi atpirkts" un "nepiederi sev pašam" (1.kor. 6:20,19). Iepriekš tu pats biji sev kungs, bet, tāds esot, tu "nomaldījies" (Jesajas 53:6). Tomēr turpmāk, kopš esi "atgriezts pie sava dvēseļu Gana un Sarga", tu esi brīvprātīgi pieņēmis savu Glābēju kā savu Kungu, un lūkojies uz Viņu pēc pavēlēm visu atlikušo mūžu: *"Kungs, ko Tu gribi, lai daru?"* (Ap.d. 9:6)

Tādējādi otrā paklausības darbība ir ticēt uz Kungu Jēzu Kristu, un ar līksmību klausīties uz Viņa pavēlēm; *"Šis ir Mans mīļais Dēls, klausiet Viņu."* (Marka 9:7) *"Manas avis Manu balsi klausa, un Es tās pazīstu, un tās Man seko."* (Jāņa 10:27)

Pareizā saprašana par šādu klausīšanos uz Kunga balsi nozīmē iepazīšanos ar visu Dieva Vārdu, un labprātīgu pakļaušanos tam. Izglābta persona tagad darīs Tā Kunga gribu, nevis tādēļ, lai kļūtu izglābta, bet tāpēc, ka viņš vai viņa ir izglābti. Patiesā evaņģēlija ticība tiks pierādīta ar konsekventu kristieša dzīvi. "Svētums Tam Kungam [par godu]" tagad būs tava ikdienas atmosfēra, Dievišķā mīlestība būs tavs iedvesmojošais princips, un, ar ticību šķīstījis savu sirdi, tu "redzēsi Dievu" (Mat.5:8). Dieva klātbūtne un svētība parādīsies tavā personīgajā dzīvē un tavā kalpošanā. Tu aptversi, ko darbībā nozīmē būt "līdzstrādniekiem ar Dievu". *"Tāpēc, ja kāds šķīsta sevi no tā, tad viņš būs trauks par godu, svētīts un Tam Kungam derīgs, uz ikvienu labu darbu sataisīts."* (2.Tim. 2:21)

ŠĶĒRŠĻI ATMODAI

" Dievs, Tu mūs esi atmetis, izkaisījis, Tu esi bijis dusmīgs, griezies atkal pie mums."Psalms 60:1
"Ja es netaisnību atrastu savā sirdī, tad Tas Kungs mani nebūtu klausījis.." Psalms 66:18

V NODAĻA
ŠĶĒRŠĻI ATMODAI

Ak vai, kāds teiks, visu to es esmu izdarījis, mana pakļāvība Tam Kungam ir pilnīga, un tomēr es neredzu tos rezultātus, par kuriem tu runā – ne savā draudzē, ne manā apkārtnē.

Šeit tad mēs nonākam pie tā, kas, iespējams, ir pati svarīgākā šīs vēsts daļa, jo šī lieta daudziem ir bijis neatbildēts jautājums. Daudzi ir apmulsuši un zaudējuši cerību. Daudzi ir sākuši apšaubīt paši savu garīgo pieredzi.

Pirmais un pats svarīgākais apsvērums attiecībā uz šo grūtību (neziņu) ir neizpratne par to, ka Atmodas garīgie likumi jeb, citiem vārdiem, Dieva uzvaras, ir tieši tādas pašas gan indivīdiem, gan visai draudzei. Ja ticīgais sasniedz Dieva pamatprincipus personīgi, tad Dieva apsolītā svētība būs pār viņu individuāli. Atcerieties Ābrahāmu, Jāzepu, Danielu! Nebija nekas viņu ticībā vai viņu dzīvēs, kas traucētu Dievam svētīt viņus individuāli. Tikai vienreiz Ābrahāms neturējās pie Dieva apsolījuma, un praktiski četrpadsmit gadus – starp Išmaēla un Īzāka dzimšanu – viņa sadraudzība ar Dievu bija pārtraukta, un nebija neviena uzcelta altāra Tā Kunga Vārdam. Bija lūzums "atmodas atmosfērā" Ābrahāma dzīvē visus tos gadus. Bet Dieva sadraudzības atmosfēra atgriezās pie viņa, kad viņš atcerējās Dieva apsolījumu un vairāk "*Bet pie Dieva apsolīšanas viņa prāts neticībā nešaubījās"* (Rom. 4:20).

Bet ar ticīgo personīgi viss varētu būt kārtībā, bet tomēr, kad jautājums nonāk līdz Dieva svētībai priekš visas draudzes, tad nepietiek ar viņa personīgo taisnību. Nebija nekā Jozuas dzīvē, kas kavētu Dievu svētīt viņu. Bet nometnē bija Ahans, kurš bija pārkāpis Dieva pavēli, un Jozuas armiju sakāva Ajas vīri. Septītā nodaļa Jozuas grāmatā ir lielākā mācību stunda par Atmodu visā Bībelē – gan kā to veicināt, gan kā atklāt tās nenākšanas iemeslu.

Tālāk Bībelē mēs atrodam Jūdas vēsturi, kur pēc tam, kad dievbijīgie ķēniņi atbrīvojās no elkiem savās sirdīs, viņi arī nocirta elkus savā zemē. Atgrieztie priesteri ne tikai sludināja par vajadzību pēc tempļa šķīstīšanas, bet arī reāli gāja un to šķīstīja.

Dievs nelietos samaitātu armiju, lai gūtu svētas uzvaras. Nebija vajadzība pēc daudziem Ahaniem Jozuas nometnē; viens bija pietiekoši, lai liktu Dievam attālināties. Dievs varēja vienkārši likt Ahanam iet bojā kādos pārdabiskos veidos, bet Raksti māca mums, ka tas nav Dieva veids, kā tikt galā ar grēku draudzē. Dievs varēja atklāt Jozuam sapnī, kurš bija tas vīrs, kas bija grēkojis, un tādējādi Jozua būtu varējis ātri piespriest taisnu spriedumu vainīgajam, bet tas nav Dieva veids, kā tikt galā ar grēku draudzē.

Tas, ko Dievs gribēja, bija, ka Jozua un visa "svēto" tauta parādītu dedzību "ļaunuma padzīšanā" no sava vidus. Visai Dieva tautai bija jāapvienojas un jāpiedalās grēcinieka meklēšanā un tad viņa izraidīšanā no nometnes. Uz spēles bija vairāk nekā vienkārši Ahana pārkāpums; šai kopienai bija jābūt svētai kopienai; un patiess svētums nevar pastāvēt bez taisnīga sašutuma un dedzīgas grēka atmešanas. Turklāt Jahves Vārdu bija jāgodā un jābīstas visai tauta. Viņiem bija jāsaprot, ka Dieva Vārds ir dots, lai to ievērotu un nevis, lai to atmestu. Meklējot šo pārkāpēju, visai tautai bija jāizvēlas, kurā pusē būt – vai nu ar Dievu vai ar Ahanu, ar taisnību vai ar grēku. Ar šo rīcību, atbrīvojoties no grēka, viņi pierādīja visai pasaulei, ka viņi bija Dieva tauta. Parādiet man kādu draudzi, kura ir pārtraukusi veikt draudzes disciplīnu, un es jums parādīšu draudzi, kura ir pārtraukusi būt taisno draudze. *"Tāpēc bezdievīgie nepastāvēs sodā, nedz grēcinieki taisno draudzē. "* (Ps. 1:5)

Šī Dieva atmodu pamatlikuma trūkums ir, starp citu, vislielākais rājiens Modernismam, un visskaidrākais pierādījums, ka modernistu sludinātājiem nav komunikācijas ar Dievu tāpēc, ka viņu runas par grēku ir nenoteiktas, tiek noliegta Atkrišana, un patstāvīgs Dieva klātbūtnes trūkums viņu nometnē .

Patiesi, kad kāds lasītājs ir dzirdējis par patiesu atmodu Svētā Gara spēkā Modernistu draudzē? Un kāpēc "modernists, evaņģēlists" ir uzkrītoši pamanāms dēļ savas neatrašanās dvēseļu glābšanas laukā? Patiesībā, nav vispār Kristiešu pasaulē tādas lietas kā modernistu evaņģēlists. Dvēseļu glābšana nepieder pie viņu darbu sfēras. Viņi nezina, kā tas ir gūt uzvaras Tā Kunga vārdā. Pret Sātanu viņi necīnās, daudzi no viņiem ir pārtraukuši ticēt, ka velns eksistē; un, cik tālu daži no viņiem tic personīgam Dievam, arī ir jautājums. *"Kas ir melkulis, ja ne tas, kas liedz, ka Jēzus ir Kristus? Tas ir pretī-kristus, kas liedz To Tēvu un To Dēlu. Ikvienam, kas To Dēlu liedz, tam arī nav Tā Tēva. "* (1.Jāņa 2:22,23)

To, ka Kristus Jaunajā Derībā ir tikpat strikts, pieprasot Savai Draudzei būt svētai, var bagātīgi pierādīt daudzas rakstu vietas. Visa 1.Jāņa vēstule ir viens, koncentrēts arguments pret pastāvīgu grēkošanu. Pēteris un Jēkabs savās vēstulēs, un Pāvils savā vēstulē Efeziešiem un arī citur pievienojās tai pašai nostājai.

Bet palasiet Tā Kunga vēstules septiņām draudzēm (nodotas) caur Jāni Patmas salā. Ievērojiet brīdinājumus, lūgumus un bargos rājienus. Ko Tas Kungs būtu spiests pavēlēt 20.gadsimta Draudzei? Vēstule Lāodiķejas draudzei ir paredzēta mūsdienu laikmetam. Pēc secības pēdējā, un pēdējā pirms Viņa nākšanas. Apsūdzība ir briesmīga, sirdi plosoša un pārsteidzoša. Pēdējo laiku Draudzi "uzticīgais un patiesais liecinieks" apraksta kā Draudzi ar Kristu ārpusē. Tam Kungam nav vietas modernajā draudzē. Iemesls ir remdenība – kompromiss ar pasauli un maldīšanās gars – kas ir kļuvis par atmosfēru Draudzē, par atmosfēru, kuru Tas Kungs ienīst. Ahani ir savairojušies, un nav pietiekami daudz "eksplozīvas žēlastības" Draudzē, lai panāktu viņu aiziešanu. Kā viens no vadošajiem mūsu laiku evaņģēlistiem atzīmēja, Amerikas indiāņu augstākajai autoritātei Mr.Dinwiddie: "Dinwiddie, mūsdienu Draudzes traģēdija ir, ka tā ir pārāk mīksta, lai varētu sašķelties. Pagājušajos laikos cilvēki mēdza dalīties par katru mazāko doktrināro lietu, kas pacēlās, bet tagad Draudze pat nešķeļas jautājumā vai Jēzus Kristus Dievišķību un Viņa (grēku) izpērkošajām asinīm." Šeit kāds mūsu laiku cilvēks atzīmē: "Mūsu priekšteči bija daudz vīrišķīgāki. Dēļ briesmām, kas stipri mazāk apdraudēja Draudzes dzīvību, 2000 kalpotāji stājās pretī milzu pūļiem 1662.gadā. No Atjaunošanas līdz Revolūcijai sodi pieauga līdz 14,000,000 mārciņām un 60,000 cilvēki cieta no sodiem, ieslodzījumiem, izsūtīšanas, trimdas vai nāves cietumā. Tie ir tie, kuri ar varu laužas iekšā Debesu valstībā. Šī brīža situācijā nezināmais faktors ir pakāpe, līdz kādai Dieva cilvēki, cieši savienoti grupās, piepildīsies ar eksplozīvu žēlastību tā, lai vēl vienu reizi "apgrieztu šo pasauli ar kājām gaisā"."

Bet vienalga kāda būtu Draudzes attieksme, Dievs un Ahans nekad nedzīvos kopā. *"Es nebūšu vairs ar jums, ja jūs to, kas izdeldējams, no sava vidus neizdeldēsiet."* (Jozua 7:12) Viens no galvenajiem iemesliem patiesu, veco-laiku atmodu trūkumam modernajās draudzēs ir kriminālā nolaidība sludināšanā pret grēku. Mūsdienu Draudze lielākoties ir tāda, kurā grēcinieks var justies diezgan konfortabli. Un tomēr gan indivīdam, gan arī visai draudzei nostāja jautājumā par grēku ir vissvarīgākā. Patiesībā, viss ir atkarīgs no Kristiešu nostājas pret grēku. Neviens šeit nevar atļauties būt vienaldzīgs. Vienaldzība vai kompromiss (kā lāsts) it visur ieved sakāvi.

Visi veco laiku atmodu sludinātāji bija pazīstami dēļ savas bez kompromisa nostājas pret grēku jebkādā veidā un formā, un pret pasaulīgumu draudzēs. Jonathan Edwards, Charles G. Finney, Dwight L. Moody un daudzi citi bija spēcīgi grēka ienaidnieki. Vecie puritāņi varētu būt kļūdījušies dažos jautājumos, bet viņiem bija taisnība viņu doktrīnā par pilnīgu samaitātību. Bet galvenā lieta par šādu sludināšanu ir, ka Svētais Gars to pagodina, un Viņš uzliek Savu apstiprinājuma zīmogu uz tās. Patiesībā, tas ir pats pirmais darbs, ko Viņš dara, kad Viņš atnāk pie cilvēka. *"Un kad Tas (Mierinātājs) būs nācis, Tas pārliecinās pasauli par grēku, ..."* (Jāņa 16:8)

DEBESĪS DZIMUŠAS ATMODAS REZULTĀTI

"Celies, Kungs, uz Savu dusas vietu, Tu un Tava spēka šķirsts; Lai Tavi priesteri apģērbjās ar taisnību, un Tavi svētie lai gavilē." Psalms 132:8-9

"Šī ir Mana dusas vieta mūžīgi, šeit Es dzīvošu, jo Es to esmu vēlējies. Svētīdams Es svētīšu viņas barību un paēdināšu viņas nabagus ar maizi, Un apģērbšu viņas priesterus ar pestīšanu, un viņas svētie gavilēt gavilēs. " Psalms 132:14-16

VI NODAĻA
DEBESĪS DZIMUŠAS ATMODAS REZULTĀTI

Patiesas Debesīs dzimušas atmodas rezultātā ir vispārējs svētuma un taisnības pieaugums to cilvēku dzīvēs, kurus tā ir ietekmējusi. Tas, kāpēc šodien Lielbritānijā ir lielāka tikumība un drošāka dzīvošana nekā 200 gadus atpakaļ, nav tik daudz izglītības un zinātnes uzplaukuma dēļ, bet drīzāk Knox un Bunyan, Wesleys un Whitfield, un daudzu citu Atmodu dēļ. Keswick un līdzīgas konvencijas ir izdarījušas vairāk, lai izplatītu taisnību, nekā visas skolas kopā ņemot. Izglītība bez šķīstīšanas neaizvedīs mūs īpaši tālu. Un pat „tīrīgums nāk no dievbijības".

Tad, lai nodrošinātu Atmodu kopumā, mums varētu noderēt pamatzināšanas matemātikā. *"Viens spēj vajāt tūkstošus, un kā divi var likt bēgt desmit tūkstošiem"* (5.Mozus 32:30). Un atkal: *"Ja divi no jums virs zemes ir vienā prātā."* (Mat. 18:19)

Pastāv likums „spēks vienotībā", un tas attiecas arī uz garīgo sfēru, tāpat kā uz dabisko. Bet šai vienotībai, kas attiecas uz Atmodām, pamatā ir jābūt kvalitatātei, nevis kvantitātei. Kopējs denomināciju karogs pats par sevi to nepanāks; tam ir jābūt vienotu garīgo principu karogam. Bija trīsdesmit divi tūkstoši, kuri piederēja pie Gideona "saimes". Bet trīsdesmit viens tūkstotis un septiņi simti no tiem neatbilda Tā Kunga priekšnoteikumiem, un viņiem bija jāaiziet, citādi viņi būtu sabojājuši trīssimt vīru uzvaru. Kad Ahans bija sakāves iemesls, tad Jozuam nebija nekādas jēgas atvest jaunus papildspēkus. Ja Jozua būtu to izdarījis, tad visa viņa armija kopā ar viņu būtu gājusi bojā. Uzvara tika gūta nevis pieskaitīšanas dēļ, bet atskaitīšanas dēļ. Tā ir mācību stunda, kas šodienas Draudzei ir jāiemācās: Atskaitīšanas mācību stunda.

Jautājums, kas šeit ir Jēzus Kristus draudzei, aplūkots praktiski, kļūtu ļoti vienkārši saprotams, ja to salīdzinātu ar kādiem citiem piemēriem atšķirīgā jomā. Grūtības parasti sagādā tas, ka lietas, par kurām neviens pat nešaubītos fiziskās realitātes sfērā, jo tās ir acīmredzami skaidras, daudziem cilvēkiem kļūst apšaubāmas, kad tās pēc tāda paša principa tiek pielietotas garīgajā sfērā.

Apskatīsim kādus pāris piemērus. Šeit man ir grozs, kurā, piemēram, ir divdesmit pieci labi un viens vai divi bojāti āboli. Katra mājsaimniece zinās, ka ja es atstāšu visus ābolus kopā, tad pēc pāris dienām daži bojātie āboli sabojās labos. Neviena gudra persona neiedomāsies izdarīt tādu neprātību, kā atstāt bojātos ābolus kopā ar labajiem. Un būtu jābūt vēl lielākam muļķim, lai ieteiktu man, ka man ir jābūt "mīlestībā" pret bojātajiem āboliem, ka galu galā viņi jau nav nemaz tik slikti, un ka, ja viņi tiks atstāti kopā, tad "labie" āboli uzlabos bojātos!

Vienīgais veids kā izglābt labos, ir izmest bojātos. Tā ir "mīlestība", viss pārējais ir neprātība.

Vai, iedomājieties, ka es gribētu uzbūvēt kuģi. Ko gan gudrs vīrs par mani padomātu, ja es nepievērstu nekādu uzmanību būvēšanas materiāliem – vai tas ir labs, stiprs kokmateriāls, vai arī sapuvis dēlis? Vai tā būtu "mīlestība" atstāt puvušos dēļus kuģī? Nē, tā būtu vislielākā iespējamā cietsirdība, jo tādā kuģī noteikti radīsies sūce, un tas varētu noslīkt kopā ar visu apkalpi; tāds kuģa būvētājs būtu vainīgs kriminālā nolaidībā, un būtu pakļauts sodam par īpašuma un dzīvību zaudējumiem.

Pielietosim šo parastai draudzei. "Namdari" ir ielikuši Draudzē ļoti daudz nepiemērotus materiālus. Tā vietā, lai lietotu tikai "dzīvus akmeņus" (1.Pētera 2:5), daudzas draudzes ir pilnas ar cilvēkiem, kuri nekad nav atdzimuši no augšienes. Pie kanceles ir daudzi sludinātāji, kuriem nav nekāda priekšstata par "veco laiku ticību" vai par skaidru personīgu pieredzi atdzimšanā no Gara. Priekš dažiem, pat priekš pareizticīgajiem,

pilnīga ticība ir tikai prāta zināšanu jautājums vai uzaudzināšanas teorētiskā doktrīnā rezultāts. Bet teorētiska Bībeles instrukcija nekādā gadījumā nenozīmē atdzimšanu, tāpat kā labas ģeogrāfiskas zināšanas par Ameriku nevienu nepadara par amerikāni. *"Jums būs piedzimt no augšienes.."* (Jāņa 3:7) *"Ne ikkatrs, kas uz Mani saka: Kungs! Kungs! ieies Debesu valstībā; bet tas, kas Mana debesu Tēva prātu dara. Daudzi uz Mani sacīs tanī dienā: Kungs! Kungs! Vai mēs Tavā vārdā neesam nākošās lietas sludinājuši? Vai mēs Tavā vārdā neesam velnus izdzinuši? Vai mēs Tavā vārdā neesam daudz varenus darbus darījuši? Un tad Es tiem it skaidri sacīšu: Es nekad jūs neesmu pazinis; ejat nost no Manis, jūs ļauna darītāji."* (Mat. 7:21-23) *"Bet ja kādam Kristus Gara nav, tas nepieder Viņam."* (Rom. 8:9)

No šīm rakstu vietām skaidri noprotams, ka cilvēkam jābūt patiesi atdzimušam no augšienes, tādējādi ņemot dalību pie dievišķās dabas (2.Pēt. 1:4), un viņā jāmājo Kristus Garam, lai Dievs viņu uzskatītu par Savu bērnu un par Kristus miesas locekli. *"Jo mēs arīdzan visi esam kristīti caur vienu Garu par vienu miesu"* (1.kor. 12:13).

1.Jāņa vēstule, Jaunās Derības klasika par atdzimšanas tēmu, dod daudzas pārbaudes, pēc kurām vairāk nekā nepieciešams, katrs var pārbaudīt sevi, vai viņš ir patiesi atdzimis no augšienes.

Tikai tādi ir patiesi kristieši un neviens cits. Tikai no tādiem ir jāsastāv redzamās Kristus draudzes locekļiem, un tikai caur tādiem Svētais Gars var strādāt un strādās Atmodas spēkā. Kristus – (draudzes) Galva– strādās tikai caur tiem, kas ir Viņa miesas locekļi. Vīnakoka sula var plūst tikai caur tā zariem.

Varētu būt arī citi cilvēki, kas nav patiesi atgriezušies, nav patiesi atdzimuši no augšienes. Bet visiem tādiem, ciktāl tas attiecas uz piederību Draudzei, ir jābūt ārpus Draudzes nevis iekšpusē. Jo tie, kuri vēl nav glābti caur dzīvo ticību Jēzum Kristum kā personīgajam Glābējam, vēl joprojām ir no "pasaules". Kāda gan darīšana pasaulei ir Draudzē? Jo tā bija "pasaule", kas noraidīja un sita krustā Kristu. Vai tad Draudze ir ielaidusi iekšā pasauli, lai no jauna noraidītu un sistu krustā to Kungu? Patiesi, kuģim ir jābūt jūrā, bet jūrai nav jābūt kuģī. "*Viņi nav no pasaules, tāpat kā Es neesmu no pasaules"* (Jāņa 17:16), teica Tas Kungs par patiesiem mācekļiem.

Kurš tad ir atļāvis šiem neatgrieztajiem, neatjaunotajiem cilvēkiem būt uzskatītiem par Kristus Draudzes locekļiem? Vai Kristus, Draudzes Galva, ir devis šo atļauju? Ja tā, tad Viņš būtu pretrunā ar Sevi, jo Viņš ar vislielāko tiešumu ir teicis: *"Patiesi, Es tev saku, ja kāds nav piedzimis no augšienes, tad tas Debesu valstību NEVAR redzēt."* (Jāņa 3:3) Tāpēc tas ir neiespējami un pilnībā neapspriežami, ka Tas Kungs apstiprinātu draudžu piepildīšanu ar neatjaunotiem cilvēkiem.

Lai vai kurš to ir darījis vai vēl joprojām dara, rīkojas pret tiešo Tā Kunga gribu. Neatjaunoto cilvēku uzņemšana draudzēs un viņu pārliecināšana, ka viņi ir kristieši, kad tie tādi nav, ir rupja Dieva taisnības izkropļošana, jo vienīgi Viņš caur Svēto Garu iniciē vīru un sievu atdzimšanu no augšienes, tādējādi darot tos derīgus priekš Debesu Valstības.

Paturēt Draudzē neatgrieztus grēciniekus ir gan pret Rakstiem, gan arī negudri, un tas ir lielākais šķērslis Atmodai. Bojātie āboli vienmēr sabojā labos ābolus, un grēcinieki Draudzē drīz svēto Draudzi pārvērtīs par samaitātu Draudzi. Padomājiet par Romas katoļu un par Grieķu pareizticīgo draudzēm. Apdomājiet Vācijas Luterāņu draudzi, kas kādreiz bija dzīva, bet šobrīd lielākajā daļā tā ir pilnīgi mirusi. Nedaudz rauga saraudzē visu mīklu. Kā tad Dievs var strādāt Atmodas Garā caur Draudzi, kas pati par sevi ir mirusi? *"Es atdalīšu," saka Tas Kungs, "nevis reformēšu." Tas Kungs nekad nereformē. Saulam nebija otrā iespēja. "Ja sāls nederīga…, tad tā ir… ārā izmetama." "Jo ko man būs sodīt tos, kas ir ārā, un jūs nesodat tos, kas ir iekšā? Bet tos, kas ir ārā, Dievs sodīs. Izmetiet ārā ļauno no sava pašu vidus."* (1.kor. 5:12,13)

Jozua varētu būt iztērējis visus savus spēkus, pūloties glābt situāciju pie Ajas; viņam nebūtu veicies, kamēr Ahans bija nometnē. Viņš varēja izziņot īpašas lūgšanu sapulces visā nometnē, lūgšanu un gavēņu dienas, bet tas viss būtu bijis bez panākumiem, kamēr neiznīcinātu netaisnību. *"Ja es netaisnību atrastu savā sirdī, tad Tas Kungs mani nebūtu klausījis."* (Ps. 66:18) Vēl jo vairāk Jozua būtu varējis noorganizēt sludināšanas teltis un izsūtīt labākos mācītājus un evaņģēlistus, kuri būtu izskaidrojuši Dieva Likumu un baušļu un piecu Mozus grāmatu nozīmi, bet tas neko nebūtu izmainījis attiecībā uz jautājumu par Ajas iekarošanu. Viena pēc otras būtu sekojušas sakāves līdz viņu galējai un pilnīgai iznīcībai, par spīti viņu sludināšanai un gavēšanai, lūgšanai un psalmu dziedāšanai.

Atmodas Nams, bijušais kinoteātris, kur sākās darbs Rīgā 1923.gadā

Ir laiki Dieva Draudzē, kad ir jāpārstāj sludināt un pat lūgt vai izstādīt Dieva Likumu plāksnes; kad kādam, patiesi, ir jāsagrābj tas zelta (elka) teļš, tas jāsašķaida un jāizkaisa uz visām pusēm. Kad tev no Tā Kunga Vārda (Sv.Rakstiem) ir skaidrs tas, kas ir tavs pienākums, tad vēl lūgt par to, kas varētu būt tavs pienākums ir nevietā. Ir laiks, kad kopā ar Mozu ir jāsauc: "Kurš ir Tā Kunga pusē?" un ir laiks, kad ir jānotiek skaidrai dievbijīgo atšķiršanai no bezdievjiem. Neviens nevar palikt šāda veida kompromisā.

Tāpēc Jēzus Kristus Draudzei ir jāsastāv vienīgi no patiesi atgrieztiem, atjaunotiem cilvēkiem. Visiem citiem nav tiesības būt atzītiem par draudzes locekļiem, nav tiesības piedalīties Svētajā Vakarēdienā, nav tiesības būs pieskaitītiem vai sauktiem par Kristiešiem. DIEVS viņus tā nesauc; kādas tiesības ir cilvēkam uzlabot Dieva teikto vai labot Visvareno? *"Bet ja kādam Kristus Gara nav, tas nepieder Viņam. "* (Rom. 8:9)

Lai nodrošinātu reālu Dieva Gara vizitāciju, jāizvēlas viens no diviem ceļiem – vai nu patiesam ticīgajam Draudzē ir jāiztīra templis, jāatdala no Draudzes piederības visi tie, kuri neizrāda pazīmes par atdzimšanu no augšienes, jāaicina visi atkritušie kristieši atgriezties pie savas pirmās mīlestības, un tad vienotībā jāsāk lūgt un strādāt priekš Atmodas, uzņemot Draudzē tikai patiesi atgriezušās personas; vai arī, ja tas nav iespējams vai ja draudzē tiek sludināts un pieļauts modernisms, tad jāatstāj draudze Kristus līdzības cienīgā veidā un jāorganizē Patiesa Evaņģēlija Sapulces kaut kur citur, kas pamatotas uz stingriem Bībeles principiem un nepieļauj grēku un pasauli nekādā veidā un formā – tad jālūdz Dievam, lai Viņš sūta patiesi atgriezušos Evaņģēlija kalpu, un kopā ar viņu jāsāk iegūt dvēseles Kristum.

Tas būtu iesākums Atmodai visā valstī, kāda nav piedzīvota ilgu laiku.

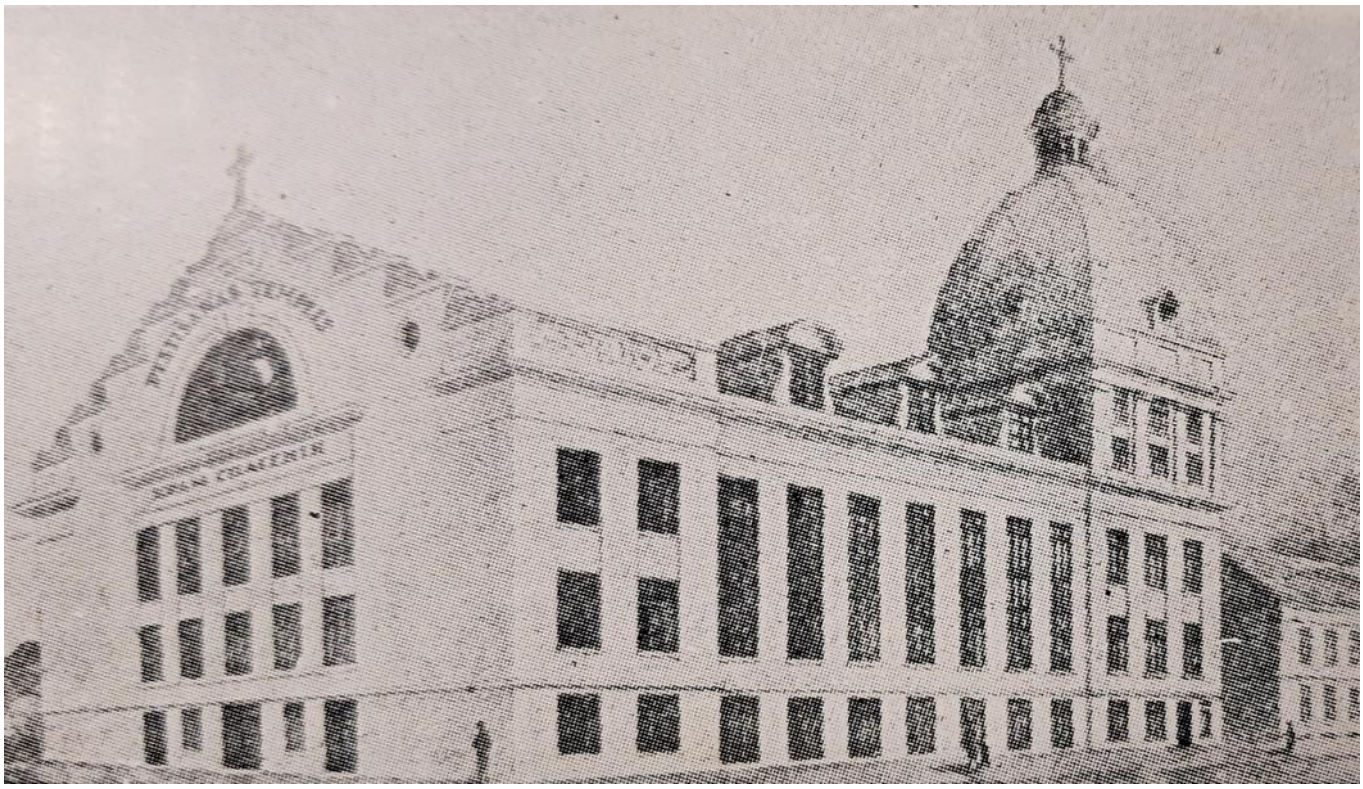

Pestīšanas Templis, Rīga

Evaņģēlija sludināšana Parkā, kuru izveidojis Pēteris Lielais, Rīgā, Latvijā.
Tādas sapulces tika noturētas svētdienu pēcpusdienās vasaras mēnešos.

VAI TAS STRĀDĀ?

"Tu, Dievs, devi nolīt bagātam lietum; Savu iemantojamo tiesu, kas bija noguruši, Tu spirdzināji" Psalms 68:9

"Kad kopā esat apmetušies, tad jūs spīdiet kā baložu spārni ar sudrabu apklāti, un kam ir spalvas kā zaļgans zelts." Psalms 68:13

Rīgas Misionāru Bībeles Apmācības skolas studenti un skolotāji

VII NODAĻA
VAI TAS STRĀDĀ?

Atmodas pamatprincipi, kādi tir ir parādīti šajā grāmatā, kādam varētu šķist kā interesanta un vēlama teorētiska filozofija. Bet jautājums ir: Vai tas strādā? Jo pat labākajām filozofijām un lieliskākajām teorijām nav nekāda vērtība, ja vien, tās pielietojot, nerodas gaidāmais rezultāts. Nevienas zāles, lai arī cik ļoti tās būtu rekomendētas, nebūs savas cenas vērtas, ja nespēs pacientiem pierādīt to noderīgumu.

Dažas tādas domas, iespējams, uztrauca Elīsas prātu pēc viņa dedzīgajām lūgšanām par divkāršu viņa kunga garu, pēc tam, kad viņi bija pēkšņi šķīrušies: Vai tas būs patiesi? Vai tas izturēs pārbaudi? "Un viņš pacēla Elijas apmetni, kas tam bija nokritis, griezās atpakaļ un nostājās Jordānas malā. Un viņš ņēma Elijas apmetni, kas tam bija nokritis, un sita ūdeni un sacīja: *"Kur ir Tas Kungs, Elijas Dievs?" Un kad viņš arī sita ūdeni, tas pašķīrās uz abām pusēm, un Elīsa pārgāja pāri."* (2.ķēn. 2:13,14)

Viņš bija lūdzis, viņš ar sagaidīšanu bija uzticējies, un tas tiešām strādāja. Dievs, kurš bija licis vēlmi pēc garīgas svētības viņa sirdī, arī piepildīja to. "Viņā (Tajā Kungā) nav vilšanās."

Tūkstošiem un tūkstošiem Dieva kalpi ir līdzīgā veidā turējuši Dievu pie Viņa Vārda, pilnīgi ir uzticējušies Viņa apsolījumiem, ar visu sirdi ir pakļāvušies Viņa noteikumiem, un viņi kopā ar Elīsu ir pieredzējuši, ka *"Jo cik ir Dieva apsolīšanu, tās ir Viņā jā un Viņā Āmen, Dievam par godu caur mums. "* (2.kor. 1:20).

Gandrīz ceturksni gadsimta atpakaļ Dievs man sāka mācīt šīs lietas attiecībā uz Reliģijas Atmodu. Ja Dievs, Savā lielajā žēlastībā un tālredzībā, nebūtu ievedis mani personīgā saskarē ar šīm patiesībām, tad, iespējams, mana nožēlojamā dzīve būtu izžuvusi lielā neauglībā kādā draudzes darbā, tāpat kā daudziem citiem. Man būtu bijis jānožēlo, ka teoloģijas koledžās nav neviena "Reliģijas Atmodas katedra". Es vēl joprojām ticu, ka tas ir viens no lielākajiem trūkumiem katrā teoloģijas koledžā un seminārā. Jo, patiesi, kāds ir vai kādam vajadzētu būt ievērojamam teoloģijas skolas mērķim, ja ne vienīgi sagatavot dvēseļu glābējus? Ja teoloģijas skolā es nevaru iemācīties dvēseļu glābšanas zinātni, tad visam citam tur iemācītajam būs ļoti maza vērtība priekš manis. Un šajā sakarā, es ticu, ka teoloģijas skolas lielā mērā ir vainojamas tajā, ka visā pasaulē no Protestantu kancelēm vairs nenotiek dvēseļu glābšana. Wellhausen teorijas un Haekel spekulācijas nekad nav veicinājušas kalpotāja spēju iegūt dvēseles priekš Kristus; nē, tieši pretēji, šādās teorijas un šāda veida mācības tieši noved pie tā, kā neiegūt dvēseles Kristum. Tā rezultātā nelaimīgās avis ir izklīdinātas Šaubu kalnos un Noraidījumu tuksnešos.

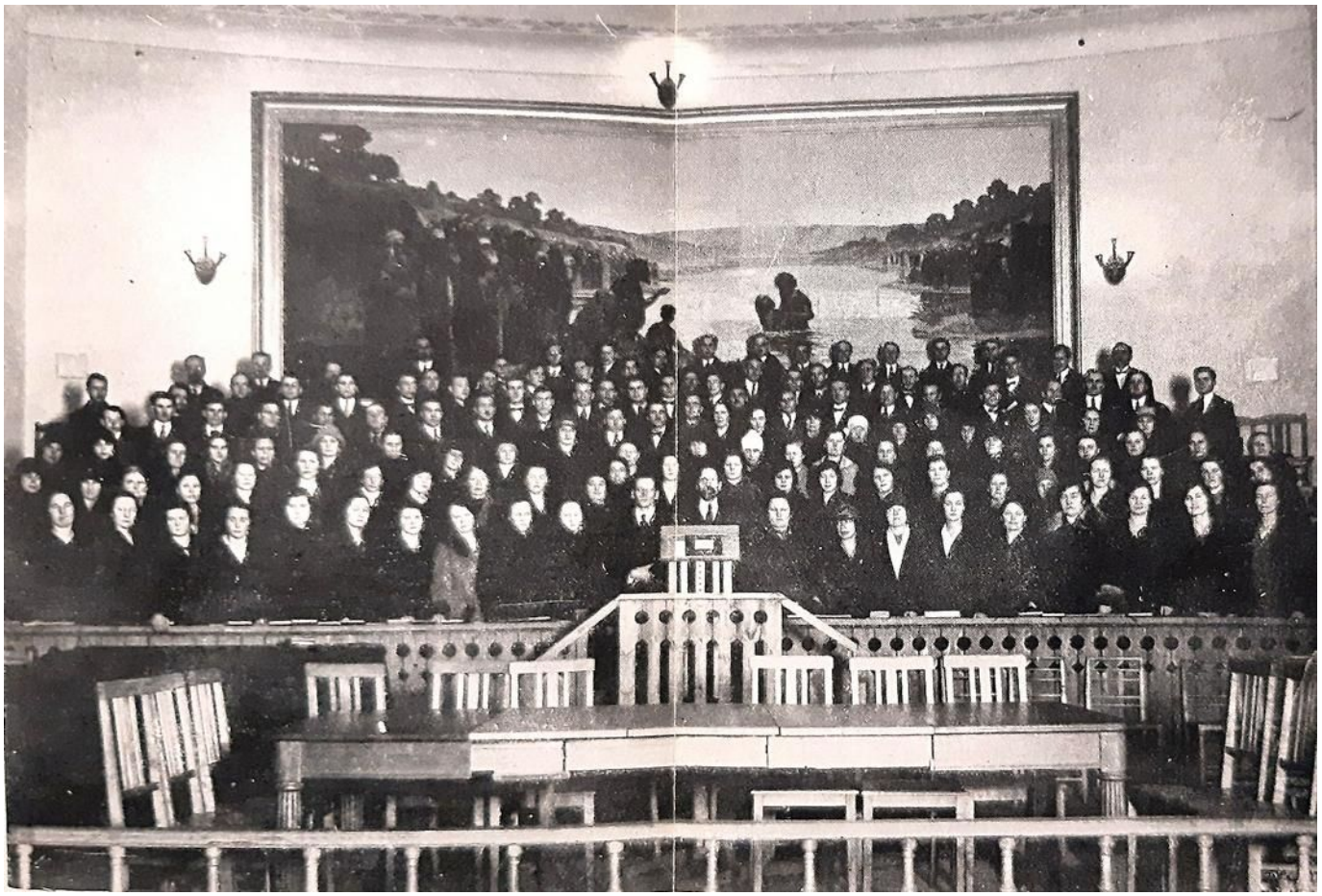

Rīgas Pestīšanas Templa gospelkoris

Bet vēlreiz atsaucoties uz "Atmodu katedru" mūsu koledžās. Tam nebūtu nekāda jēga – iecelt modernistu par katedras vadītāju vai jebkuru citu, kuram nav pieredzē gūtas zināšanas par Atmodām. Jo tas ir pašsaprotami, ka tu nevari apmācīt citus tajā, ko tu pats nezini. Un sāksim ar to, ka neviens nevar citus mācīt par atmodām draudzē, kura paša dvēselē vispirms nav notikusi patiesa atmoda. Demokrātija sākas ar Kopienu. Teokrātija sākas ar indivīdu. "Ja kas dzird Manu balsi… Es ieiešu pie viņa."

Nav gudrāka līdzekļa, ko jebkurai koledžai vai Bībeles institūtam pielietot, kā darīt visu savos spēkos, lai aicinātu cilvēkus, kuri ir pieredzējuši patiesā Atmodas darbā, sniegt lekciju sēriju studentiem par praktisko Atmodas darbu. Un galu galā šādai apmācības nodaļai, ar piemērotiem cilvēkiem, vajadzētu kļūt par vienu no galvenajām skolas vai koledžas darbībām.

Šādas apmācības trūkuma dēļ, ļoti ticams, ka es ilgu laiku atpakaļ būtu cietis savas kalpošanas bojāeju, vai, labākajā gadījumā, es būtu saglabājis nožēlojamu kalpošanas eksistenci, ko bez šaubām daudzi šodien dara. Jo pat ar vislabākajām personības īpašībām, tomēr ir atšķirība starp lauvu krātiņā un lauvu savvaļā. Jo Atmoda ir neatņemama daļa no Svētā Gara pilnības; un *"kur ir Tā Kunga Gars, tur ir svabadība."* (2.kor. 3:17). Un, kur ir patiesa brīvība, tur ir spēks. Neviens nebaidās no lauvas krātiņā, bet visi baidās no lauvas brīvībā. Kristus Draudzei vajadzētu būt *"briesmīga kā karaspēki ar karogiem."* (Augst.dz. 6:4).

Tas Kungs man parādīja žēlastību un satika mani Savā veidā. Agro rīta stundu laikā kopā ar Dievu un Viņa Vārdu, manu koledžas gadu laikā, Viņš man mācījas tādas stundas, kādas es nespēju iegūt klasē; es tiku barots ar apslēpto mannu, kas kopš tā laika ir bijis mans barības avots. Tad kādas no šīm patiesībām, kas minētas iepriekš, sāka izkristalizēties manā dvēselē; viena no tām ir absolūta nepieciešamība, ka Atmoda ir normāls Draudzes stāvoklis.

Vēl viena patiesība ir par ilglaicīgu atmodu, kā par vienīgo stāvokli, kas ir savienojams ar Dieva raksturu un dabu.

Un trešā – stingri ievērot pamatprincipu par "Ahana" iznīcināšanu no Nometnes, lai nodrošinātu ieguvumu, kas nāk no pirmajām divām patiesībām.

Pestīšanas Tempļa svētdienas skola

PERSONĪGA LIECĪBA

"Nebīsties, zeme! Priecājies un esi līksma, jo Tas Kungs dara lielas lietas. "

"Un kloni būs pilni labības, un spaidi pārtecēs no vīna un eļļas. Tā Es jums atmaksāšu tos gadus, ko siseņi, vaboles un kukaiņi un kāpuri ir noēduši, Mans lielais karaspēks, ko Es jums biju sūtījis. Un jūs ēdin ēdīsiet un pieēdīsities un slavēsiet Tā Kunga, sava Dieva, vārdu, kas brīnišķi jums ir darījis, un Mani ļaudis netaps kaunā ne mūžam." Joēla 2:21,24-26

VIII NODAĻA
PERSONĪGA LIECĪBA

Šīs trīs patiesības sākumā priekš manis bija vienkārši ļoti patīkama un pieņemama doktrīna, vēl neizmēģināta dvēseļu glābšanas laukā, bet pielietota manā personīgajā pieredzē. Un tur tā strādāja. Izmaiņas, kādas tā atstāja uz manu dzīvi bija milzīgas.

Un tad, drebot, paņemdams šo "Elijas mēteli", es devos no koledžas klases uz plašo cilvēces lauku. "Kur ir Tas Kungs, Elijas Dievs?" Un ļaujiet man ar lielu bijību un pazemību teikt, ka Dievs tur bija. Agro rīta stundu lūgšanas Dievs bija dzirdējis. Pamatprincipus, kuri izklāstīti Viņa Vārdā, Viņš patiešām cienīja. Dvēseles tika glābtas – daudzi tūkstoši ar tām. Lai vai kur ietu, tur Dievs atbildēja ar "uguni" vīru un sievu, un bērnu sirdīs.

Tas nav mans mērķis šeit izklāstīt savu pagātnes gadu stāstu par Evaņģēlija triumfu Sanktpēterburgā un Maskavā, un citās vietās. Mans draugs, dr.McCaig ir brīnišķīgi izstāstījis to stāstu savā grāmatā "ŽĒLASTĪBAS BRĪNUMI KRIEVIJĀ" (THE WONDERS OF GRACE IN RUSSIA), bet tā ietver sevī šī bukleta mērķi, lai sniegtu ilustrāciju par patiesību, kas šeit pierakstīta, par nepieciešamību atšķirties no pasaules un pasaulīgajiem cilvēkiem, lai Dievs varētu strādāt; citiem vārdiem sakot, nepieciešamību iznīcināt Ahanu – tātad apzināto grēcinieku vai Dieva pretinieku no nometnes.

RĪGAS GIDEONIEŠI

Ir pagājuši četri gadi, kopš Dievs mani vadīja atpakaļ uz Rīgu, manu jaunības dienu pilsētu. Kara gadi mani bija aizveduši uz Ameriku, un pēc Versaļas miera līguma noslēgšanas trīs gadus pavadīju darbā starp krieviem Varšavā un Berlīnē. Lai arī es biju atbraucis tikai apciemot Rīgu, pašā pirmajā svētdienā mani iecēla par lielas draudzes mācītāju, kurā bija apmēram sešsimt draudzes locekļu. Tā bija kādreiz bijusi dzīvīgākā dvēseļu glābēju draudze valstī, bet kara gadu dēļ cietsirdība un pasaulīgums īpaši jauniešu vidū bija ielavījies draudzē. Pēc manas pieredzes tas ir kā likums, ka draudzes garīguma pulsu nosaka jauno cilvēku attieksme. Kad jaunie cilvēki korī vai jauno cilvēku sabiedrībā izrāda nopietnu un dievbijīgu garu, tad jūs varat paļauties uz to, ka visa draudze ir veselīgā garīgā stāvoklī. Bet seklums, vieglprātība, muļķīga jokošanās, neapvaldīta vai pārāk brīva attieksme starp jauniem vīriešiem un sievietēm, un pienācīgas cieņas trūkums kopējā jauniešu uzvedībā ir droša zīme, ka draudze pati ir pazaudējusi vai strauji zaudē savu sāli.

Kad tāda attieksme gūst virsroku, tad jūs nespējat neko konstruktīvu darīt, kamēr situācija nav radikāli izmainīta; jo, kā jau citēts iepriekš: *"Jo pamati top nopostīti; ko darīs taisnais?"* (Ps. 11:4) Un šeit, vienā ziņā mēs varam teikt, ka jaunie cilvēki ir nākotnes draudzes pamats. Mēs nevaram iegūt ēku stiprāku par tās materiāliem.

Lai gūtu uzvaras Tam Kungam, jums ir vajadzīgi kareivji. Karš ir pati nopietnākā lieta, kas eksistē. Jums nekad nevar būt nekāda veida patiesa atmoda ar cilvēkiem, kuri "tēlo draudzi, tēlo lūgšanu sapulci" vai kuri uz kora mēģinājumu skatās kā uz kopējas izpriecas notikumu.

Kamēr kalpotājs nespēj iegūt pareizu garīgo atmosfēru jauno cilvēku starpā, viņš var tikpat labi atmest cerības par veiksmīgu dvēseļu glābšanas kalpošanu draudzē. Dievs nestrādā ar Ahaniem nometnē.

....

Absolūti kļūdaina ir ideja par jauniešu tieksmju un jaunības kārību apmierināšanu, tāpēc lai noturētu viņus draudzē. Tā ir tikpat muļķīga kā doma par ēdiena saindēšanu mājās, tāpēc lai bērnus uzturētu pie

veselības. Ja mēs gribam paturēt jaunos cilvēkus savā draudzē vairāk nekā saglabāt viņus priekš Tā Kunga, tad mēs neesam Tā Kunga kalpi, bet gan savas draudzes kalpi un kungi paši sev. Saskaņā ar Dieva Vārdu, cilvēkiem vispirms ir jātiek pievienotiem Tam Kungam, un tad Draudzei (Ap.d. 5:14). Viņi *"Un tie ne vien deva, kā cerējām, bet viņi arī paši nodevās vispirms Tam Kungam un arī mums caur Dieva prātu, "* (2.kor. 8:5). Bet *"Bet tie, kas Kristum pieder, savu miesu ir krustā situši ar kārībām un iekārošanām."* (Gal. 5:24).

Šī iemesla dēļ viss, kas tiek ienests draudzē priekš jauniešiem, kas neveicina patiesu garīgumu, kļūs par ienaidnieka slazdu un beigu beigās apslāpēs pilnīgi visu garīgo dzīvību draudzē – vai tas būtu biljards, dejas vai pasākumi ar pasaulīgām dziesmām, vai jebkas līdzīgs. Visas tās lietas ir pretīgas Tam Kungam, un tām nav vietas Dieva namā.

Ierodoties jau iepriekš minētajā pilsētā, mana sirds bija koncentrējusies uz dvēseļu glābšanu. Ejot cauri kādam lielam pilsētas rajonam ar lielceļu, kas tiek saukts par Lielo Maskavas ielu un ved pie daudziem krieviem, latviešiem un ebrejiem, kurus gandrīz vispār nebija skāris evaņģēlijs, mana sirds tiecās pie šiem cilvēkiem. Tur varēja redzēt un dzirdēt dzērājus, kuri streipuļoja pa ielu trotuāriem; tur bija mazi bērni – netīri, atstāti novārtā, formālās draudzes pamesti, tādi, kāda reiz bija nabadzīgā, mazā Džesika no populārās grāmatas "Džesikas Pirmā Lūgšana" (Jessica's First Prayer). Vairāk nekā piecdesmit gadus kādas evaņģēliskās draudzes bija strādājušas pilsētā, bet šis rajons nebija uzvarēts. Cienījami cilvēki vakaros baidījās iet pa šīm ielām. Visa apkārtne bija pazīstama ar huligānismu un kautiņiem. "Saules brāļi" – tā tie tika saukti, tāpēc, ka tie sildījās saulītē upes malā, jo viņiem trūka patstāvīgas dzīvesvietas, un gulēšana zem tiltiem pa naktīm bija bieds un briesmas garāmgājējiem. Bet tādi ir tieši tie cilvēki, priekš kuriem Evaņģēlijs ir vislielākā labdarība. "Kur vairojies grēks, tur pārpārēm vairojusies žēlastība."

Kā aizsniegt šos cilvēkus? Par to, ka viņus varēja aizsniegt un ka viņi varēja būt glābti, nebija šaubas manā sirdī. Kad citreiz cilvēki tiecās sūdzēties par cietu zemi evaņģelizācijai, katram ir jāsaprot, ka nav, patiesībā, nevienas cietas zemes priekš Dieva, ar kuru (kopā) nekas nav neiespējams. Visas problēmas atrisinājums, patiesībā, ir nodrošināt sadarbību ar Svēto Garu, lai būtu strādnieki kopā ar Dievu.

Es zināju, ka šo darbu nav iespējams paveikt ierastā veidā. Tas prasīja cilvēkus, kuri būtu gatavi piepildīt Dieva pamatprincipus; vīrus un sievas, kuri būtu gatavi maksāt cenu; ticīgos, kuri būtu ārkārtīgi nopietni priekš Kristus.

Es atcerējos Gideonu un viņa trīssimt vīrus. Tas nebija daudzums, bet gan kvalitāte, kam bija nozīme. *"Jo Ciāna, tikko tai bērnu sāpes uznāca, arī dzemdējusi savus bērnus."* (Jesajas 66:8)

Tāpēc vienu svētdienu kādā lielā draudzē, es no kanceles teicu kaut ko apmēram sekojošu: "Brāļi un Māsas! Dievs ir dziļi licis manā sirdī evaņģelizāciju Maskavas rajonā, kuru piecdesmit gadus gandrīz vispār nav skāris Evaņģēlijs. Šim darbam nepieciešami vīri un sievas, kuri ir gatavi maksāt cenu. Ja Dieva uguns ir kritusi jūsu sirdīs nākt un strādāt kopā ar mani, lai glābtu šīs dvēseles, tad atnāciet pie manis tajā un tajā vakarā manā telpā uz lūgšanu."

Tas bija viss. Sarunātajā vakarā atnāca sešas personas. Es biju septītais. Es nebiju vīlies. Es zināju, ka Dieva metodes bieži ir citādākas nekā cilvēku metodes. Cilvēki seko pūlim. Dievs staigāja ar Ēnohu. Dēļ tā, ka mums neizdodas turēties Dievam līdzi, mēs bieži palaižam garām Viņa svētību. Lielas lietusgāzes, kad tās nāk kā atbilde uz lūgšanu, bieži iesākas ar mazu mākonīti cilvēka delnas lielumā, kas *"paceļas no jūras puses*". *"Jo kas nicina sīka iesākuma dienu?" (*Cah. 4:10)

Es biju drīzāk priecīgs, ka mēs nebijām daudz, jo tagad es zināju, ka mēs varam būt Dieva priekšā vienā prātā un ar vienotu sirdi. *"Atkal Es jums saku: ja divi no jums virs zemes ir vienā prātā jebkuras lietas dēļ, ko tie grib lūgt, tad tā tiem taps dota no Mana Tēva, kas ir debesīs. "* (Mat. 18:19) "Divi" vienprātīgi ticīgie jau ir veiksmes garantija. Divas uz Garu vērstas, saticīgas dvēseles paveiks vairāk priekš Dieva valstības nekā divi tūkstoši draudzes locekļi, kuri nav uzskaņoti Dieva gribas melodijā.

Un tāpēc mēs kritām uz ceļiem Dieva priekšā un lūdzām. Katrs viens no mums lūdza. Daži no mums ar asarām un *"neizrunājamām nopūtām"* (Rom. 8:26). Mēs pazinām kaut ko no Ciānas dzemdību sāpēm. Un kad mēs piecēlāmies augšā, mēs varējām būt pārliecināti, ka darbs jau bija izdarīts. Uzvara jau bija iegūta pirms vēl cīņa bija sākusies. *"Dievs runā Savā svētā vietā, par to es priecājos; es dalīšu Šehemi un mērošu*

Sukota ieleju. Gileāds Man pieder, un Manasus Man pieder, un Efraīms ir Manas galvas stiprums, Jūda ir Mans valdības zizlis. Moabs ir Mans mazgājamais trauks; Savu kāju Es stiepju pār Edomu; " (Ps. 60:8-10)

Šie septiņi cilvēki bija jaunā žēlastības darba iesākums Latvijas Republikas galvaspilsētā. Nav nepieciešamība ieslīgt sīkumos, bet pietiks pateikt to, ka tas, kas notika pēc tam, attīstījās uz Atmodas pamatprincipu stingriem pamatiem, kādi tie ir atspoguļoti šīs grāmatas sākumā. Tas darbojās.

Un kāds ir rezultāts? Tikai četros gados ir radies lielākais misijas darbs visā republikā, kas aizsniedz visas iedzīvotāju grupas, zemniekus un profesorus, cilvēkus uz ielas un cilvēkus augstos valdības amatos. Iesākumā mūsu sapulces notika bijuša kinoteātra telpās, bet drīz mums bija jāīrē lielākās koncertzāles pilsētā, līdz kamēr kļuva neatliekama vajadzība pašiem pēc savas, ietilpīgas ēkas, kura šobrīd jau ir pabeigta, un 1927.gada 7.augustā tika veltīta dvēseļu glābšanai ar nosaukumu "Pestīšanas Templis". Šis Templis, tāpat kā blakus esošais "Misijas nams" pulsē no priekpilnas dzīvības un aktivitātes priekš Tā Kunga. Atmodas Bībeles skola, kurā mācās vairāk kā piecdesmit studenti, ir nostiprinājusies kā viens no darba atzariem; katrs students ir piepildīts ar atmodas un dvēseļu glābšanas garu. Un, lai vai kur viņi dotos svētdienās vai kādos citos gadījumos noturēt sapulces, ļaužu pūļi sanāk īrētos teātros un klētīs, vai brīvā dabā. Visur gaisā ir Atmoda, jo atmodas atmosfēra ir Dieva klātbūtne pie Viņa cilvēkiem.

TAS, KURU KRISTUS IR PĀRŅĒMIS

Tas, kuru Kristus ir iemantojis, vairs nepazīst šaubas,
Jo miglu un vēju pūšanu, un tukšu runāšanu viņš nicina –
Ne aplinku skolu runas viņš dzird, bet bruņinieka saucienu,
Un tumsā nekad viņš neienāk, bet sveicina tūkstoš rītus.

Tas, kuru Kristus ir iemantojis, vairs nezinklejošanu:
Visus ceļus un viļņu plūšanu, un lidojuma straujumu viņš zina;
Un lai kur viņš kāju spertu, viņa dvēsele mūžam rod mājas,
Ejot viņš nāk; un nākot viņš dzird aicinājumu un dodas.

Tas, kuru Kristus ir iemantojis, neaptveramus ceļus iet:
No garas dienas ceļa putekļiem viņš lec uz smejošām zvaigznēm,
Irstošās pasaules drupas viņš uzlūko no mūžības velvēm
Un dodas Dieva kaujas laukā ar ratiem, kas zeltaini mirdz.

CILVĒKS VAR NOMIRT

**CILVĒKS VAR NOMIRT UN DOTIES AUGŠUP,
NEPAŅEMOT SEV LĪDZI MILJONUS CITUS**